

Redactor: Elena Marinescu

Coperta: Mona Velciov

Traducerea s-a făcut după originalul în limba rusă:
Novâie ciudesă Sviatoi Blajennoi Ksenii Peterburjskoi, Moscova, 2001.

© Editura Sophia, pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Noi minuni ale sfintei Xenia / trad. din lb. rusă:

Mihărtescu Maria – Ed. a 2-a, rev. – București:

Editura Sophia, 2013

ISBN 978-973-136-367-7

I. Mihărtescu, Maria (trad.)

235.3 Xenia din Petersburg

929 Xenia din Petersburg

NOI MINUNI ALE FERICITEI XENIA ÎN RUSIA

Un ghid de taină

Anul trecut, un băiat pe care-l cunosc a terminat 11 clase¹ și pentru tinerii din clasa lui s-a organizat, în loc de „banchetul” de absolvire, o călătorie la Sankt Petersburg. Când au trecut cu autobuzul pe lângă Cimitirul Smolensk, câțiva au vrut să viziteze paraclisul și să se roage Fericitei Sfinte Xenia. Au coborât din autobuz și nu știau pe unde să meargă. S-a apropiat de ei o femeie cu băsmăluță albă și i-a condus la mormânt. Tinerii au crezut că este ghidul. S-au închinat la lespedea funerară, câțiva au scris bilețele cu cererile lor, iar când s-au întors și-au pus întrebarea: unde este ghidul? Femeia dispăruse. Atunci au înțeles cu toți cine era.

¹ În Rusia studiile medii durează 11 ani (*n.red.*)

L-am întâlnit pe băiat în ziua întoarcerii acasă și el mi-a povestit imediat cele întâmplate. Era atât de bucuros și de fericit! Acest băiat a intrat la institut și studiază fără taxă, deși cea mai mare parte din grupă e la taxă.

Valentina K., Podolsk, 24 ianuarie 2001

Îi mulțumesc pentru tot

Sunt invalidă și îmi era foarte greu să mă deplasez fără ajutor. Matuska¹ Xenia m-a ajutat prin rugăciunile sale în modul următor:

La magazinul de pâine care se află lângă casa mea, pe linia 17 (mai înainte am locuit în Petersburg), mi s-a furat bastonul ortopedic, fără de care mă deplasam foarte greu, mai ales iarna. Era în ajunul zilei de pomenire a Fericitei Xenia. Trăiam într-o sărăcie lucie, un baston m-ar fi costat trei pensii. Prin mila lui Dumnezeu am ajuns până la Cimitirul Smolensk și m-am întors la linia 17 fără ajutor. Noaptea am avut un vis. Se făcea că merg pe o stradă și de mine se apropie o femeie bătrână, care semăna cu matuska Xenia din desenul părintelui Ioan de Kronstadt, și mă întreabă: „De ce nu vrei să te operezi?” Îi răspund: „Eu și mama nu avem bani nici măcar

¹ Matuska – Măicuța, apelativ dat monahiilor, presviterelor, dar și femeilor din mediul eclesial cărora li se arată respect.

pentru un baston nou, darmit de operație!” Însă ea zice: „Vino cu mine, vom cere de la oameni!” Dimineața i-am povestit totul mamei. Cum să fac? Am înțeles că iubita mea sfântă mă va ajuta. Trebuie să merg la cimitir și să cer milostenie. Mama a început să plângă: „Cum să faci așa ceva, nu ți-e rușine?” Dar eu am plecat și am cerut milostenie până la Paști.

De Paști m-am împărțășit la biserica cimitirului Smolensk și peste două zile mama m-a dus la Moscova, la operație. Operația a decurs atât de bine, cum nu s-au așteptat nici medicii. Când m-am întors acasă, mi s-a găsit un loc de muncă potrivit, iar situația noastră materială s-a îmbunătățit considerabil. În timpul liber m-am străduit să merg la paraclis, la matuska Xenia, să-i mulțumesc pentru tot.

În septembrie 1999 a murit mama. Am fost tare mâhnită și mi-a fost greu. Niște cunoștințe ale mele, călugărițe, m-au invitat la ele, într-o mănăstire din Ucraina. Cu binecuvântarea părintelui Nicolae din insula Zalit, am rămas în această mănăstire.

Monahia Natalia, regiunea Jitomir, 31 ianuarie 2001

O întorsătură inexplicabilă

Pe 23 aprilie 2001 a avut loc un proces civil de o importanță capitală pentru viața mea. Se judeca cazul copilului meu. Înainte de ședința de judecată, mama mi-a dat să citesc un articol din revista „Literaturnaia ucioba” despre viața Fericitei Xenia și despre ajutorul pe care l-a acordat și îl acordă oamenilor. După ce am citit articolul, am mers la Catedrala Preobrajenski și am rugat-o din toată inima pe matuska Xenia să mă ajute în cazul meu deznădăduit.

La proces totul se arăta în dezavantajul meu și al fiului meu, dar deodată s-a petrecut o întorsătură inexplicabilă și tribunalul a dat un verdict în favoarea noastră! Cu toate că această decizie nu era definitivă, ea ne-a permis să trăim împreună încă o jumătate de an, iar noi sperăm că nu vom fi despărțiți nici în viitor.

Acum, când eu – un fost ateist! – știu cine sunt pentru noi toți ocrotitorii și ocrotitoarele, deasupra cărora nu stăpânește nici timpul, nici împrejurările, nu mă mai tem de nimic în această viață, iar în sufletul meu sălășluiesc speranța și recunoștința.

*Maxim Vladimirovici,
Dnepropetrovsk, 17 septembrie 2001*

Nu te teme, totul va fi bine!

Noi ne-am adresat de multe ori Fericitei Xenia cu felurite rugăminți și totul s-a realizat în urma rugăciunilor ei. Așa s-a întâmplat și de această dată, când am avut un necaz cu soțul meu: a fost condamnat pe nedrept. Nu știam ce să fac și am scris Fericitei Xeniușka o scrisoare, rugându-mă să câștigăm la Curtea de Arbitraj (era vorba de un caz la garda financiară). Și iată că astăzi a venit o scrisoare din Kazan, de la Curtea Superioară de Arbitraj din Regiunea Sudică, și s-a împlinit tot ce am rugat-o pe matuska Xenia. M-a ajutat în toate.

Apoi am fost împreună la Xeniușka la paracelis, iar pe drumul spre casă ne-am abătut să înnoptăm la mănăstirea din Valdai. Înainte de a adormi, am rugat-o pe Xeniușka să ne ajute să câștigăm la tribunalul regional. Când am ațipit puțin, cineva m-a mângâiat pe cap și a spus: „Nu te teme, totul va fi bine!” Știu exact că aceasta a fost matuska Xenia. Iar azi am primit răspuns că am câștigat și la ultimul tribunal. Sunt recunoscătoare Domnului nostru Iisus Hristos, Maicii Domnului și ocrotitoarei noastre, Fericita Xenia.

Familia Seleznev, Volgograd, 2001

Credința în suflet

Aveam o situație foarte grea. Soțul meu Andrei (amândoi avem 32 de ani) este om de afaceri. Avea două firme împreună cu un asociat. Soțul meu era foarte mulțumit de munca sa, dar se obosea (asociatul său nu era întotdeauna cinstit în afaceri), slăbise, renunțase la rugăciune, iar cărțile duhovnicești încetaseră să-l mai intereseze. La rugămintea mea, Andrei s-a lăsat de munca sa: și-a vândut pentru o sumă simbolică cota și a rămas fără ocupație. În afaceri este foarte greu să găsești o nișă nouă.

Nu ne ieșea nimic. Acum vedeam că suferințele soțului sunt de altă natură și plângeam mereu. Până ce într-o zi am citit o carte despre Sfânta Fericită Xenia. Am început să citesc în fiecare zi acatistul ei și simțeam în suflet liniște și mângâiere. I-am povestit lui Andrei toate acestea și am dobândit împreună sentimentul de încredere că în curând ne vom elibera de mahnirile noastre. Este uimitor ce se întâmpla. Totul părea neschimbat, nu aveam speranțe de ajutor de la nimeni, nu aveam de unde aștepta schimbări, însă în suflet sălășluia credința că Domnul ne va ajuta, că tot ce este cu neputință pentru om se va face prin ocrotirea Sfintei Xeniuska.

Și iată că a venit o zi de luni. A sunat telefonul și mi s-a propus să fiu dirijoarea corului bise-

ricesc. Dirijasem acest cor cu șase ani în urmă. Aveam mult de lucru la școala de muzică și la colegiul pedagogic, iar copilul nostru era de doar 3 ani și jumătate, de aceea nici nu mă gândeam să accept. La biserică mergeam cu soțul și copilul doar duminicile, în calitate de enoriașă. În plus, situația la acea biserică de unde mi s-a telefonat nu era deloc simplă, dar, sfătuindu-mă cu soțul, am acceptat. Seara am mers la școala de muzică și, când mă aflu în cancelarie și discutăm la telefon cu părintele paroh, a intrat brusc Andrei și m-a anunțat că a primit un telefon și i s-a propus un loc de muncă. Acum el este proprietarul unei firme și, deși nu toate lucrurile merg cum trebuie, principalul este că are afacerea lui.

Olga, Nijni Novgorod, 29 decembrie 2000

Realizarea fericirii familiale

Am 42 de ani. Am suferit foarte mult în viață și ajunseseam să disper. Am făcut multe greșeli, am suferit pierderi și am cunoscut singurătatea. Dar totdeauna m-am rugat la Sfânta Fericită Xenia și cumva, pe nevăzute, am simțit prezența ei în viața mea. Datorită ei sunt acum alături de soțul meu Piotr, care mă iubește foarte mult și are grijă de mine. Ne-am cununat pe 14 mai și o cinstim cum se cuvine pe ocro-

titoarea noastră, Fericita Xenia. Înainte de asta Piotr nu știa nimic de ea, ba nici la biserică nu mergea aproape deloc. Pentru mine au fost un miracol întâlnirea noastră, precum și realizarea fericirii familiale, pentru care îmi pierdusem orice speranță.

Numai după un an de zile l-am întrebat pe soțul meu de ce a insistat atât de mult, fiind conștient și de neclintit că trebuie să fim împreună, deși eu nu mai credeam în nimeni și refuzam totul. Iar el mi-a istorisit următoarele:

„S-a întâmplat în 1997, pe timpul când în viața mea totul era anapoda și eu mă rugam cu disperare: Matuska Xenia, ajută-mă, fă ceva, îmi e atât de greu! Piotr era într-o deplasare. Într-o zi, în timpul prânzului, stătea pe o bancă într-un scuar și moțăia puțin. Și deodată a auzit un glas sever de femeie: «Ce tot moțăi, ce tot cauți? S-o cauți îndată pe Tatiana K. și să faci totul ca să fiți împreună. Asta e cea de care ai nevoie!»” El a sărit de pe bancă, s-a uitat în jur, nu era nici țipenie de om. A rămas pur și simplu cutremurat. Noi ne cunoșteam din 1994, dar numai în treacăt, la serviciu (amândoi suntem directori la niște mici firme). Iar în ultimii doi ani nici nu ne văzuserăm și chiar nu ne mai aminteam unul de altul.

Când mi-a povestit toate acestea, am înțeles îndată ce înseamnă Sfânta Fericită Xenia. Din

înălțimea ei cerească, a văzut două suflete singure și în suferință și ne-a unit destinele. Acum mi se pare că ne cunoaștem de sute de ani, atât de tare este înrudirea și comuniunea sufletelor noastre. Există multe greutăți în viață, dar principalul este că suntem împreună, fapt pentru care suntem recunoscători Domnului nostru Iisus Hristos, Maicii Preciste, Sfintei Fericite Xenia și tuturor sfinților.

Aceasta este cea mai mare minune din viața mea. Și câte alte cazuri de ajutor al Fericitei Xenia nu au fost! De exemplu, odată soțul meu a fost într-o deplasare dificilă, pe stradă au avut loc întreruperi de circulație și nu mi-a putut telefona. Nu știam nimic de el. Nu-mi găseam locul și am început să citesc Acatistul Fericitei Xenia. N-am citit decât până la mijloc Condacul 13, când a sunat telefonul: era soțul meu. Totul era în ordine, ajunsese deja la destinație. Fuseseră niște greutăți, dar erau depășite.

*Roaba lui Dumnezeu Tatiana G.,
reg. Rostov, Volgodonsk, 18 septembrie 2000*

Maxim a supraviețuit

Acum trei ani am primit o telegramă de la sora mea din Moscova: „Roagă-te pentru sănătatea finului Maxim. La Reanimare. Arsuri

grave." Maxim e un băiețel, finul meu, nepotul surorii mele. Atunci împlinise numai un anșor.

Împreună cu soțul, am mers în oraș să telefonăm la Moscova (noi locuim la țară), să aflăm ce s-a întâmplat. Intenționez să merg la el și să-l ajut cu ce puteam. Sora mea mi-a spus: „Băiețelul și-a turnat pe el tot ceainicul cu apă clocotită (a tras de toartă), are arsuri pe 85% din corp. E greu de crezut că va supraviețui. Nu veni, la Reanimare nu-i lasă nici măcar pe părinți, iar băiețelul nu e conștient. Roagă-te ca să supraviețuiască.” Cea mai apropiată biserică, parohia noastră, se afla la 25 de kilometri. Am plecat seara târziu la batiușka acasă.

I-am povestit tot, l-am rugat să se roage pentru sănătatea băiețelului. Matușka (preoteasa) a adus din altă cameră o cărticică: „Viața și Acatis-tul Sfintei Fericite Xenia de Petersburg” și mi-a zis: „Noi ne vom ruga acasă și la biserică, iar tu citește acasă acest acatist și rugăciunea.” M-am uitat, dar în carte scria cu litere bisericești, iar eu nu știu să citesc în slavonă. Am citit totuși acasă cărtuția, cu ajutorul lui Dumnezeu; am început să citesc acatistul și să mă rog cu lacrimi în ochi la matușka Xenia, pentru sănătatea copilului.

În această cărticică erau descrise minunile și ajutorul dat de Xeniușka, dar toate acestea se petrecuseră înainte de revoluție. Am citit, am plâns, m-am rugat în fiecare zi. Sora și soțul ei au

mers și ei la biserică și la Lavra Sfânta Treime de la Serghiev Posad. Ne-am rugat cu toții. Minunea s-a petrecut. Maxim a supraviețuit, acum aleargă. Bietul băiețel: era tot numai arsuri, nu mai rămăsese loc viu pe el, numai fețișoara îi rămăsese neatinsă. Slavă Ție, Doamne! Nu este important acum ale cui rugăciuni au ajutat. S-au rugat mulți. Înșiși doctorii spuneau: „Rugați-vă, numai Dumnezeu vă va ajuta!” M-am rugat și eu, mult păcătoasa. Și m-am gândit: oare să fi fost ascultate rugăciunile mele?

De atunci o cinstesc mult pe Xeniușka. De curând am fost la o mănăstire și am văzut o carte despre ea. Nu m-am abținut și am cumpărat-o. Și în această carte am citit despre ajutorul dat de ea oamenilor din ziua de azi.

*Roaba lui Dumnezeu Svetlana,
reg. Iaroslav, 10 octombrie 2000*

Un caz

Fiica noastră era cât pe ce să fie omorâtă. Dar a salvat-o Dumnezeu. Presimțind că se întâmplă ceva rău, soțul meu a lăsat baltă toate treburile și a început să se roage Sfintei Xenia cea fericită. Fata, care pe atunci avea 12 ani, mergea la o școală de muzică. Au năvălit asupra ei niște huligani și i-au cerut să le dea lucrurile de